

Градове и цвѣтѣща селища
 Турцы от' асійскы пустыны
 В' черны притворихъ гробища!
 Сквърно имъ разорахъ святыны!

Разсыпы пусты с' еще виждѣтъ,
 Лобуда дивъ бурянь г' обрасалъ,
 Кървавы сѣнькы жално тѣжѣтъ,
 Нощный вранъ ся тамъ заселилъ.

Грозная сова с' жалостенъ гласъ
 Пѣтникомъ плачевно извѣстява
 Лютъ тогдашнѣ турекѣ напасть
 Всякому сърдце горк' уязява!

Наскоро рать с' Русіѣ почнѣли
 Турцы по него нещасно время
 Българи войскы тѣхни хранили
 Друго по тѣшко паднѣло бремя!

Турком' ё было намы простено
 Всяко бѣсовско злотвореніе
 Българекѣ пили кръвь ненасытно
 Слѣдвало горше разореніе!

Стыдно ж' отъ Русіѣ побѣдени
 Села горили, грады робили,
 Звѣри сѣ' врѣщали разярени
 Гнѣвъ си сѣ' от' Българы вадили!